

World Beat

8 ktfor@nationgroup.com

เรือลู่ริคมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมความสัมพันธ์กับมิตรประเทศและหุ้นส่วน ซึ่งไทยเป็นพันธมิตรเก่าที่สุดประเทศหนึ่งของสหรัฐในอินโดแปซิฟิก

● กนกวรรณ เกิดผดวนันท์ กรุงเทพธุรกิจ

การที่เรือกองทัพเรือประเทศหนึ่งแวะจอดเทียบท่า ณ ประเทศอื่น นอกเหนือจากการฝึกเรือเตรียมเสบียง ซ่อมบำรุง และให้ลูกเรือได้พักผ่อนหย่อนใจแล้ว การแวะจอดยังเป็นการแสดงสัมพันธ์ไมตรีกับเจ้าภาพด้วย ซึ่งเรือหลายประเทศมาแวะจอดที่ไทยอยู่เสมอ

ล่าสุดเมื่อวันที่ 26 มี.ค. ถึงคิวของเรือยูเอสเอสบลูริดจ์ (USS Blue Ridge: LCC-19) เรือธงกองเรือที่ 7 ของสหรัฐ เดินทางมาถึงท่าเรือแหลมฉบัง ตามกำหนดการ หลังจากเคยมาเยือนไทยครั้งล่าสุดเมื่อเดือนมิ.ย.2567 สถานเอกอัครราชทูตสหรัฐประจำประเทศไทย นำคณะสื่อมวลชน เยี่ยมชมเรือและได้พูดคุยกับ **นาวาเอกหลุยส์ คาทาลิน่า** ผู้บังคับการเรือ ด้วยบรรยากาศเป็นกันเอง เมื่ออากาศร้อนระอุ

ผู้การฯ เล่าว่า ในฐานะเรือธงยูเอสเอสบลูริดจ์ มีหน้าที่สองอย่างอย่างแรก คือ การให้บริการระดับเวลาดัตลาส 5CI ได้แก่ control, command, communication, cyber, computer และ intelligence ในการบัญชาการกองเรือที่ 7 กลางท้องทะเล ส่วนหน้าที่ประการที่ 2 เรือบลูริดจ์มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมความสัมพันธ์กับมิตรประเทศและหุ้นส่วน ซึ่งไทยเป็นพันธมิตรเก่าที่สุดประเทศหนึ่งของสหรัฐในอินโดแปซิฟิก

"นี่เป็นเครื่องพิสูจน์ความสัมพันธ์ที่ยั่งยืนระหว่างเรา" ผู้การฯ คาทาลิน่ากล่าวและว่ากองเรือที่ 7 มีฐานปฏิบัติการในญี่ปุ่น รับผิดชอบแปซิฟิกตะวันตกและมหาสมุทรอินเดีย การแวะมาท่าเรือแหลมฉบังครั้งนี้ก็เพื่อกระชับความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศ และความรับผิดชอบของสหรัฐต่ออินโดแปซิฟิกที่เปิดกว้างและเสรี

"ผมทราบมาว่า ลูกเรือตื่นเต้นมากเลยครับที่ได้มาที่นี่เพื่อได้ชื่นชมกับวัฒนธรรมของไทย เราสนใจว่าเราจะมีส่วนเวลาที่ดีในการสร้างและส่งเสริมความสัมพันธ์ของเรากับผู้คนแสนน่ารักของประเทศที่สวยงามแห่งนี้ครับ" ผู้การฯ แอบหยอดก่อนเล่าต่อว่า กองเรือที่ 7 ของสหรัฐนั้นตัวผู้บัญชาการ กองเรือ และทีมงานถูกส่งไปประจำการที่ส่วนหน้า ณ ฐานทัพเรือไกลทะเลในญี่ปุ่นไกลกลางอินโดแปซิฟิก ส่วนเรือยูเอสเอสบลูริดจ์ก็เดินทางไปทั่วแปซิฟิกตะวันตกและมหาสมุทรอินเดีย

ในฐานะผู้บังคับการเรือ เดินทางมาร้อยเอ็ดเจ็ดเจ็ดยาน้ำ เมื่อมาประจำการในอินโดแปซิฟิก น่าสนใจว่าอะไรคือภัยคุกคามใหญ่สุดในภูมิภาคนี้ ผู้การฯ ตอบอย่างไม่ลังเล

"ความปลอดภัยและความมั่นคงทางทะเลครับ เราต้องการทำให้แน่ใจได้ว่า เรามีเสรีภาพการเดินทางในอินโดแปซิฟิกที่เสรีและเปิดกว้าง" ส่วนการตัดสินใจที่ยากที่สุด

การลาดตระเวนคือต้องการให้การเดินเรือและลูกเรือทุกคนปลอดภัย "ความท้าทายก็คือเรือประมงทุกลำ แต่ผมก็มั่นใจในทีมควบคุมเรือ ไว้วางใจที่วิศวกรทำให้เราใช้ความเร็วได้ตั้งต้องการแต่เหนือสิ่งอื่นใด มันเป็นการเดินทางที่สวยงามและท้าทายมากกับการจราจรทางทะเลที่หนาแน่นตลอดทะเลจีนใต้" ด้วยภารกิจหนาแน่น การพูดคุยกับผู้สื่อข่าวจึงมีเพียง 10 นาที ท่ามกลางสถานการณ์ตะวันออกกลางอันร้อนแรง

เปิดใจผู้การฯ เรือสหรัฐเยือนไทย สานภารกิจอินโดแปซิฟิกเสรี-เปิดกว้าง

ท้าทายที่สุดบนเรือยูเอสเอสบลูริดจ์ ผู้การฯ กล่าวว่าการเป็นผู้บังคับการเรือมีความรับผิดชอบมากมาย

"ผมให้ความสำคัญกับความปลอดภัยของกำลังพล ความปลอดภัยของเรือ และความปลอดภัยในทุกเส้นทางการเดินทางในอินโดแปซิฟิก ซึ่งผมรักภาคภูมิใจในการทำหน้าที่ และจะทำงานที่ดีที่สุดครับ"

ก่อนถึงเมืองไทยยูเอสเอสบลูริดจ์จากฟิลิปปินส์ การเดินทางจะต้องผ่านทะเลจีนใต้ จุดฮอตสปอตในอินโดแปซิฟิก ผู้สื่อข่าวสอบถามถึงการเผชิญหน้ากับเรือจีนหรือพบความผิดปกติ/ภัยคุกคามต่อเสรีภาพในการเดินเรือบ้างหรือไม่ ผู้การฯ คาทาลิน่ากล่าวว่า ไม่สามารถตอบได้เรื่องการเผชิญหน้ากับเรือจีน แต่สิ่งที่ให้ความสำคัญระหว่าง

รู้จักเรือยูเอสเอสบลูริดจ์ เรือธงเมื่อชาติต้องการ

ยูเอสเอสบลูริดจ์ (LCC 19) ตั้งชื่อตามท้องเขาบลูริดจ์ในรัฐแอปปาลาเชียนทางทิศตะวันออกของสหรัฐ และปฏิบัติภารกิจต่างๆ ในกองเรือแปซิฟิก ซึ่งรวมถึงปฏิบัติการกลางทะเลที่ระเบิดในน่านน้ำเวียดนามเหนือ ปี 2516 การอพยพคนจากเมืองไซ่ง่อน ประเทศเวียดนามปี 2518 และปฏิบัติการในฐานะเรือธงของผู้บัญชาการกองบัญชาการกลางกองทัพเรือสหรัฐระหว่างปฏิบัติการ Operations Desert Shield และ Desert Storm ในปี 2533 และ 2534 เป็นเวลา 9 เดือนครึ่ง

ยูเอสเอสบลูริดจ์ออกแบบมาตั้งแต่ต้นเพื่อเป็นศูนย์กลางการบัญชาการและการสื่อสาร ในการสนับสนุนปฏิบัติการยกพลขึ้นบกขนาดใหญ่โดยประจำการมาตั้งแต่ปี 2522 ในฐานะเรือบัญชาการของกองเรือที่ 7 และออกปฏิบัติการในพื้นที่เมืองโยโกสูกะ ประเทศญี่ปุ่นมาอย่างต่อเนื่อง โดยไม่ได้เข้าสู่น่านน้ำของสหรัฐเลยเป็นเวลา 31 ปี ยกเว้นที่เกาะกวม ถือเป็นเรือสหรัฐที่มีประวัติการออกปฏิบัติการต่อเนื่องยาวนานที่สุดในประวัติศาสตร์ของกองทัพเรือสหรัฐ ปัจจุบันเรือขนาดนำหน้า 18,500 ตันลำนี้ เป็นเรือบัญชาการที่มีสมรรถนะสูงที่สุดที่เคยมีมา ทั้งยังมีระบบคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์สื่อสาร และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ ที่ซับซ้อนเป็นอย่างมาก ซึ่งช่วยให้ผู้บัญชาการกองเรือที่ 7 และกำลังพลสามารถปฏิบัติการของกองกำลังสหรัฐ และกองทัพเรือของชาติพันธมิตร จากระยะไกลได้ทั่วภูมิภาค

ยูเอสเอสบลูริดจ์เป็นเรือเพียงลำเดียวของกองทัพเรือสหรัฐซึ่งมีผู้บัญชาการกองเรือและกำลังพลประจำอยู่ตลอดทั้งปี และยังทำหน้าที่เป็นเรือธงของกองกำลัง Commander Joint Task Force (CJTF) เมื่อชาติต้องการอีกด้วย

กรุงเทพธุรกิจ เส้นทางแห่งผู้นำ

● ดร.ธัญ ธำรงนาวาสวัสดิ์ Slingshot Group & Augmented Leadership

เพิ่งขึ้นเวทีหัวข้อนี้ในงานของสลิงชอท เขียนขยายความหน่อยละกัน **Systems Thinking** หมายถึงการคิดอย่างเข้าใจระบบ ต่างจาก **Systematic Thinking** นั่นคือการคิดเป็นขั้นเป็นตอนอย่างมีกระบวนการ ตัวอย่างระบบต่างๆ ก็เช่น Climate Change รถติด น้ำมันแพง พนักงานขี้เกียจให้ลาออกต่ออยู่คนที่ไม่ยอมให้ออกตัวไป หรือกระทั่ง ลูกบ้านในหมู่บ้านทะเลาะกัน ฯลฯ หัวใจของกระบวนการคิดนี้ซึ่งบุกเบิกโดยปรมาจารย์หลายท่านที่ MIT Sloan คือ "ไม่มีคำตอบหรือทางออกอันเบ็ดเสร็จ ไม่มียิววิเศษ ไม่มี Magic Bullet ที่จะทำให้อุปสรรคเหล่านี้สูญหายไป" ฟังแล้วน่าหดหู่น่าเศร้าก็คือ **Systems**

solve own problem ระบบสามารถแก้ปัญหาของตัวเองได้ เช่น หากผมถามว่า การจราจรในกรุงเทพฯ มีระเบียบไหม? เกือบทุกคนคงบอกว่า จะบ้า! ไม่มีอยู่แล้ว อ้าว แต่ถ้าผมแย้งว่า รถมันก็วิ่งกันได้ใหม่ไม่เห็นมีใครชนใคร (มากขนาดนั้น) หลายคนคงจะคิดว่า เออ มันก็จริงนะ เพราะอะไร? เพราะว่าการจราจรก็เป็น System หนึ่ง ซึ่งพออยู่กันไปนานๆ ระบบก็ทางออกของมันได้ เลนขาไม่จำเป็นต้องวิ่งเร็วตลอด เลนกลางนี่ก็เริ่มขึ้นมาจะจอดรอสัญญาณเลยเถิดๆ ก็ได้ คนขับตามก็หักหลบเอาเอง สวนกันโนเลนแคบๆ ก็กดปุ่มหุบหู (รถ) เสียหน่อย มอเตอร์ไซค์โยกอีกนิด ก็ไปกันได้เอง ถ้าไม่ไหวจริงๆ เดียวก็จะมีพลเมืองดีกระโดดมาช่วยโอบไหลมันไปกันได้โดยไม่ต้องพึ่งตำรวจจราจร

Systems Thinking

แสดงว่าการซับซ้อนบ้านเราก็มีระเบียบแต่เป็นระบบของไทย แต่ถ้าเอาไปใช้ที่ประเทศอื่น ก็อาจจะพัง เช่นเดียวกับ การถือ Solution คนอื่นมาใช้กับบ้านเรา ก็อาจเจอปัญหา ใครยังจำได้

ผลคือ รถติดมโหฬารกว่าเดิม ติดทั้งเมืองเลยด้วย คนบนตั้งแต่โศกยันพระรามสาม

ฝรั่งที่ปรึกษาบอกว่า ชาญ โหไม่มายตั้ย โอทักแคชอยเล็ๆ นารองทลลดดูแบบไหลลิต และเลนจักรยานมันแคบนิดเดียวเอง ดูจากแผนที่ดาวเทียมแล้วมีที่ให้รถวิ่งอีกเยอะแยะ ในสแกนดิเนเวียเราทำมาหลายสิบปีแล้ว โครๆ ก็ชอบ ท้ามริบค่าที่ปรึกษา

หรือตัวอย่างองค์กร บริษัทแห่งหนึ่งมอบรางวัลพนักงานที่ทำเป้าหมายได้ด้วย การให้ไปลองเรียกหัวหน้าเจ้าพระยา เป็นเจตนาดีที่อยากให้ทุกคนอยู่ด้วยกัน ยอมจ่ายเงินต่อหัวแพงขึ้น และสละเวลาผู้บริหารมาร่วมกิจกรรม กลับกลายเป็นมีคนมาร่วมงานหรรอมแหมม แถมเอาไปคุยกันต่อว่า 'ครึ่งหน้าไม่ทำยอดดีกว่า'

การพยายามหา Solution ให้กับ System ในอดีตมันจะยากจะทำได้เพราะอะไรต่ออะไรยังไม่ยุ่งเหยิงขนาดนี้ แต่ Intelligence Age ในปัจจุบัน ทุกสิ่งอย่างพัวพันกันไปหมดจนไม่มีผู้นำ

คนไหนสามารถหาทางออกแบบเบ็ดเสร็จได้ ยิ่งแย่งยิ่ง

อ้าว แล้วจะทำอย่างไร?

ทางออกคือลืมเรื่องการหาคำตอบหรือ Solution ไปซะ แล้วมาสร้าง Feedback Loop แทน

Feedback loops are crucial in systems thinking as they capture how the output of one part of a system impacts the input to another part, creating causal chains

ระบบฟีดแบ็กที่ดีเริ่มจากการเก็บบันทึกข้อมูล Connectivity ทำให้เห็นพฤติกรรม Visibility ตั้งเป้าหมายเพื่อการเปลี่ยนแปลง Measurability ใส่ข้อมูลใหม่เพื่อเตือนซ้ำๆ Frequency และสุดท้ายเฝ้ามองว่าเรือของเราเริ่มเปลี่ยนทิศทางไปอย่างไรที่ต้องการหรือยัง Insights

ใครที่มาพบกันเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว คงเริ่มรู้จักโมเดล Creating Very Meaningful Impact ส่วนใครที่ไม่ได้มา...